

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ
Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης
ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΝ

8-3-2016

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: Υπουργό Εθνικής Άμυνας

Θέμα: Ίση μεταχείριση των φαρμακοποιών στις Ένοπλες Δυνάμεις

Η διάταξη της παρ.1 άρθρου 4 του Συντάγματος επιτάσσει την ισότητα ως νομικό κανόνα, ο οποίος επιβάλλει την ομοιόμορφη μεταχείριση προσώπων, τελούντων υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες.

Ο κανόνας αυτός δεσμεύει τα συντεταγμένα όργανα της Πολιτείας και ειδικότερα, τόσο τον κοινό νομοθέτη κατά την ενάσκηση της ανατεθείσης σε αυτόν από το Σύνταγμα λειτουργίας, όσο και την κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση. Η παράβαση δε της ανωτέρω συνταγματικής αρχής ελέγχεται από τα Δικαστήρια εντός του κύκλου της δικαιοδοσίας τους, ώστε να διασφαλίζεται επί ίσοις όροις η πραγμάτωση του Κράτους και η ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας εκάστου. Ειδικότερα, εάν το δικαστήριο διαπιστώσει παράβαση της αρχής της ισότητας εκ του ότι ο νομοθέτης ή η κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση προέβη σε ειδική ρύθμιση, αφορώσα ορισμένη κατηγορία προσώπων, αποκλείσθησαν δε της ειδικής ρυθμίσεως ρητώς ή σιωπηρώς πρόσωπα, ανήκοντα μεν σε άλλη κατηγορία, τελούντα όμως υπό τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες προς τα πρόσωπα, τα οποία ανήκουν στην πρώτη κατηγορία, προς άρση της ούτω διαπιστωθείσης αντισυνταγματικότητας απαιτείται όπως το δικαστήριο προβεί σε επέκταση της εφαρμογής της ειδικής ρυθμίσεως και στην κατηγορία των προσώπων, τα οποία έχουν αποκλεισθεί της εν λόγω ειδικής ρυθμίσεως. Τούτο δε διότι η παρ. 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος, κατ' εφαρμογή της οποίας το δικαστήριο οφείλει να άρει την

διαπιστωθείσα παράβαση της αρχής της ισότητας, επιβάλλει, στις περιπτώσεις αυτές, την ανωτέρω επέκταση.

Οι εθνικές άλλωστε διατάξεις περί της διοίκησης των Ενόπλων Δυνάμεων πρέπει να τηρούν κατά κανόνα την αρχή της ίσης μεταχείρισης (Υπόθεση C-273/97/26-10-99 ΔΕΚ), απαγορεύοντας κάθε μορφής εμφανούς και συγκαλυμμένης διάκρισης (Υπόθεση C-394/1966 ΔΕΚ).

Η ιατρική θεραπεία ασκείται ως γνωστόν από τους ιατρούς και τους φαρμακοποιούς.

Η πολιτεία προς τον σκοπό ευρύτερης δυνατότητας ιατρικής περίθαλψης των πολιτών, παρέσχε την δυνατότητα στους ιατρούς των Ενόπλων Δυνάμεων (με το άρθρο 25 του Π.Δ./τος 130/1984 για τον Στρατό Ξηράς και με το άρθρο 1518 των Διατάξεων Π.Ν. για το Πολεμικό Ναυτικό), κατ' εξαίρεση να διατηρούν ιατρείο και να ασκούν την ιατρική ως επάγγελμα ιδιωτικά κατά τις εκτός υπηρεσίας ώρες.

Διακριτική όμως υπήρξε η αντίστοιχη δυνατότητα για τους Υγειονομικούς Αξιωματικούς ειδικότητας φαρμακοποιούς των Ενόπλων Δυνάμεων, καθότι έχει παρασχεθεί άδεια εργασίας με το αρ. 60 Π.Δ./γμα (ΦΕΚ 83^{Α'}/1-6-2009) για τους υπηρετούντες στην Πολεμική Αεροπορία φαρμακοποιούς προκειμένου να ασκούν το επάγγελμα του φαρμακοποιού εκτός υπηρεσίας, απαγορεύοντας, όμως, της αντίστοιχης δυνατότητας στους φαρμακοποιούς του Στρατού Ξηράς και του Πολεμικού Ναυτικού.

Επειδή η άνιση αυτή μεταχείριση θεωρώ ότι παραβιάζει την Συνταγματική εντολή για ισότητα αλλά και των προαναφερθέντων αποφάσεων του ΔΕΚ.

Επειδή η άνιση αυτή μεταχείριση δεν έχει κανένα νόμιμο έρεισμα, ούτε δικαιολογείται από λόγους δημοσίου συμφέροντος.

Κατόπιν τούτων, ερωτάται ο κ. Υπουργός Εθνικής Άμυνας:

Προτίθεται να προβεί σε άρση της διακριτικής αντισυνταγματικής μεταχείρισης των φαρμακοποιών Στρατού Ξηράς και Πολεμικού Ναυτικού με επέκταση της

παροχής άδειας εργασίας και σε αυτούς ιδιωτικά κατά τις εκτός υπηρεσίας ώρες, πριν τα αρμόδια δικαστήρια επιβάλλουν την εφαρμογή της Συνταγματικής Επιταγής;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Ιωάννης Σαρίδης